

Rübailər

Yaxşıya yamandan yamanlıq dəyir,
İnsanın qəddini kədər, dərd əyir.
Əyrinin yanında düzün olmağı,
Kamana qoyulan oxa bənzəyir.

Qəlbində yoxdursa vəfa, sədaqət,
Sevirəm deməyə eyləmə cürət.
Bir taxtada iki şah oturmayan tək,
Bir yerə sığışmaz sevgi, xəyanət.

Ömrün çırağını əcəl söndürür
Kədər mənimlədir, sevinc yan durur.
Döndərib dərd məni bir üzərliyə,
Göz, nəzər dəyməsin deyə yandırır.

Qılinc əyri olsa əyri olar qın
Düzlükdür təməli bil ki, şahlığın.
Etsən xeyirxahlıq bədxah adama,
Dönər bədxahlığa xeyirxahlığın.

Qızılgül qaldırıb göyə al bayraq,
Hər lalə olubdur nurlu bir çıraq.
Qiymətlidir deyə şəhidin qanı,
Döndərib yaquta bu ana torpaq.

XOCALI

Düşmən o şaxtalı qış gecəsində
Etdi səni yerl-yeksan, Xocalı.
Qətlə yetirildi amansızlıqla
Minlərlə günahsız insan, Xocalı.

Gül heyran qalardı təravətinə,
Ay sənin hüsnünə, sərv qamətinə.
Yaralı qəlbinə, dərd, möhnətinə
Eyləyən olmadı dərman, Xocalı.

Cəlladlar son qoydu səadətinə,
Son qoya bilmədi mətanətinə.
O müsibətinə, fəlakətinə
Gör neçə göz yumdu cahan, Xocalı.

O quldurlar verdi çox cəza sənə,
Şahiddir sağ qalan, yer, fəza sənə.
Nahaq qan tökənlər öz cəzasına
Gec-tez çatacaqdır, inan, Xocalı.

Sən daha ağlama, göz yaşını sil,
Qələbə günümüz uzaqda deyil.
Qan yaddaşımızda qalacaqdır bil,
Bu soyqırım hər bir zaman, Xocalı.